

2009 m. vasario 11 d. Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Landkreis Bad Dürkheim prieš Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion, dalyvaujant trečiajam asmeniui Astrid Niedermair-Schiemann

(Byla C-61/09)

(2009/C 113/40)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Vokietija)

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Landkreis Bad Dürkheim

Atsakovė: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Tretysis asmuo: Astrid Niedermair-Schiemann

Prejudiciniai klausimai

1. Ar žemės ūkio paskirties žemė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ 44 straipsnio 2 dalies prasme laikytina ir tokia žemė, kuri nors ir naudojama žemės ūkio reikmėms (paverčiama ganyklomis siekiant auginti avis), tačiau pagrindinė jos paskirtis yra kraštovaizdžio priežiūra ir aplinkos apsauga?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą reikia atsakyti teigiamai:

Ar žemė naudojama ne žemės ūkio veiklai Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 44 straipsnio 2 dalies prasme, kai pagrindinė veikla skirta aplinkos apsaugai arba bet kuriuo atveju kai ūkininkas, įgyvendindamas aplinkos apsaugos tikslus, yra suvaržytas aplinkos apsaugos įstaigų nurodymų?

3. Jeigu kalbama apie žemės ūkio paskirties žemę (pirmasis klausimas), kuri naudojama ir žemės ūkio veiklai (antrasis klausimas):

Ar tam, kad žemės ūkio paskirties žemė būtų priskirta valdai (valdos žemės ūkio paskirties žemė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 44 straipsnio 2 dalies prasme), reikia,

a) kad ūkininkas ja naudotųsi pagal nuomos sutartį arba panašų terminuotą sandorį už atlyginimą?

b) neigiamo atsakymo atveju: ar priskirti valdai netrukdo tai, kad žemė ūkininkui neatlygintinai arba tik už įmokas į profesinio socialinio draudimo fondą perduodama su tikslu ją naudoti tam tikru būdu ir ribotą laikotarpį, laikantis aplinkos apsaugos tikslų?

- c) teigiamo atsakymo atveju: ar priskirti valdai netrukdo tai, kad ūkininkas yra įsipareigojęs žemėje atlikti konkrečius darbus ir už tai gauna atlyginimą?

⁽¹⁾ 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1782/2003, nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiantis Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 270, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 269).

2009 m. vasario 17 d. Comitato „Venezia vuole vivere“ pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. lapkričio 28 d. Pirmosios instancijos teismo (šeštoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-254/00, T-270/00 ir T-277/00 Hotel Cipriani SpA ir kt. prieš Komisiją

(Byla C-71/09 P)

(2009/C 113/41)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantas: Comitato „Venezia vuole vivere“, atstovaujamas advokato A. Vianello

Kitos proceso šalys: Hotel Cipriani SpA, Società Italiana per il gas SpA (Italgas), Italijos Respublika, Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Europos Bendrijų Komisija

Apelianto reikalavimai

— Patenkinti šį apeliacinį skundą.

— Panaikinti 2008 m. lapkričio 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (šeštoji išplėstinė kolegija) sprendimą sujungtose bylose T-254/00, T-270/00 ir T-277/00 Hotel Cipriani SpA ir kt. prieš Komisiją, paskelbtą 2008 m. gruodžio 3 d., ir 1999 m. lapkričio 25 d. Komisijos sprendimą 2000/394/EB ⁽¹⁾ ir nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti sprendimo 5 straipsnį tiek, kiek jis įtvirtina pareigą susigrąžinti sumą, kuria buvo sumažintos aptariamoms socialinio draudimo įmokos, ir numato prie šios sumos priskaičiuoti palūkanas už ginčijamame sprendime numatytą laikotarpį.

— Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Comitato Venezia Vuole Vivere pateikia šešis pagrindus savo apeliaciniam skundui pagrįsti.

Pirmuoju pagrindu apeliantas tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas pažeisdamas EB 87 straipsnio 1 dalį padarė teisės klaidą ir pažeidė savo pareigą motyvuoti numatytą *ex* EB 253 straipsnyje. Konkrečiai skundžiamame sprendime tinkamai neišnagrinėti nei pagalbos, kuri yra sprendimo objektas, kompensacinio pobūdžio motyvai, nei jos poveikis rinkai, taip pat jis pažeidžia nediskriminavimo ir vienodo požiūrio principus, atsižvelgiant į municipalizuotų įmonių padėtį palyginti su ieškovėmis esančiomis įmonėmis.

Antrasis pagrindas susijęs su EB 86 straipsnio 2 dalies pažeidimu, konkrečiai, su leidžiančios nukrypti nuostatos dėl bendros ekonominės svarbos paslaugų teikimo taikomumo šioje byloje analizės nebuvimu. Tačiau tokia analizė buvo atlikta municipalizuotų įmonių atžvilgiu.

Trečiuoju pagrindu dėl EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimo ginčijama skundžiamame sprendime priimta pozicija dėl Komisijos visiškos diskrecijos leidžiančios nukrypti nuostatos susijusios su regioniniais sunkumais taikomumo klausimu, atsižvelgiant į tai, kad nėra tinkamos konkrečių šios bylos faktinių aplinkybių analizės.

Ketvirtuoju pagrindu apeliantas nurodo EB 87 straipsnio 3 dalies d punkto pažeidimą, konkrečiai ginčija leidžiančios nukrypti nuostatos susijusios su „kultūros“ tikslais taikymą *Conorzio Venezia Nuova* atžvilgiu ir analizės kitų įmonių atžvilgiu nebuvimą.

Penktuoju pagrindu apeliantas kritikuoja tai, kad nebuvo skirta tinkamo dėmesio tęstinumui tarp pagalbos pripažinimo neteisėta (pripažintos po 1994 m. birželio) ir tuo metu galiojusių taisyklių (1973 m.), pažeidžiant 1999 m. kovo 22 d. Reglamento (EB) Nr. 659/1999⁽²⁾ dėl EB (88) straipsnio taikymo taisyklių 1 ir 15 straipsnius.

Šeštasis pagrindas susijęs su nurodymo susigrąžinti automatiškumu, pažeidžiant Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnį.

⁽¹⁾ 1999 m. lapkričio 25 d. Komisijos sprendimas 2000/394/EB dėl pagalbos priemonių Venecijoje ir Kijodoje įsteigtoms įmonėms, numatytų Įstatymuose Nr. 30/1997 ir Nr. 206/1995, nustatančiuose socialinio draudimo įmokų sumažinimą (OL 2000, L 150, p. 50)

⁽²⁾ OL L 83, p. 1

2009 m. vasario 16 d. Hotel Cipriani Srl pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. lapkričio 28 d. Pirmosios instancijos teismo (šeštoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-254/00, T-270/00 ir T-277/00 Hotel Cipriani ir kt. prieš Komisiją

(Byla C-73/09 P)

(2009/C 113/42)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantas: Hotel Cipriani Srl, atstovaujamas advokato A. Bianchini

Kitos proceso šalys: Società Italiana per il gas SpA (Italgas), Italijos Respublika, Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Comitato „Venezia vuole vivere“, Europos Bendrijų Komisija

Apelianto reikalavimai

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

a) panaikinti skundžiamą Pirmosios instancijos teismo sprendimą;

b) patenkinti pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus ir todėl:

— panaikinti pirmojoje instancijoje ginčijamą Europos Bendrijų Komisijos sprendimą⁽¹⁾;

— nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti sprendimo 5 straipsnį tiek, kiek šioje nuostatoje esantį nurodymą Komisija aiškino kaip numatantį ir pagalbą, kuri leidžiama remiantis *de minimis* principu ir (arba) panaikinti 5 straipsnį tiek, kiek jame numatyti didesni delspingiausiai nei iš tiesų sumokėjo įmonė už savo skolą;

c) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Savo pirmuoju pagrindu Hotel Cipriani nurodo EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimą ir klaidingą taikymą, būtent tiek, kiek tai susijęs su Pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvacijos nebuvimu ar šios motyvacijos prieštaringu pobūdžiu. Įstatymai ir kiti teisės aktai, kurie buvo pripažinti neatitinkančiais EB 87 straipsnio, neiškraipo ir negali iškraipyti konkurencijos bendroje viešbučių ir restoranų rinkoje (būtent kurioje veikia Hotel Cipriani), nes Venecijos miesto kontekstas yra toks specifinis, kad bendrai rinkai negali būti daromas joks poveikis, atsižvelgiant į tai, kad aptariamai sumažinimai yra paprasčiausia papildomų išlaidų, kurias patiria įmonės vykdydamos veiklą aptariamoje geografinėje rinkoje tomis pačiomis sąlygomis kaip ir kitose Bendrosios Europos rinkos dalyse, kompensacija. Pirmosios instancijos teismas tinkamai neatsižvelgė į šį specifiškumą, nes jis tik patvirtino — išsamiai nenagrinėdamas klausimo — kad Venecijos įmonių gauta nauda viršijo su aplinka susijusių nuostolių kompensaciją ir dėl šios priežasties apeliantas nurodo, kad skundžiamas sprendimas nebuvo motyvuotas arba šios motyvacijos prieštarą pobūdį.